

Bovenwettelijke regeling Werkloosheid personeel Onderzoek Instellingen (B-WOI)

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. partijen: partijen die optreden bij de CAO-Onderzoekinstellingen (CAO-OI);
- b. betrokkene: een werknemer zoals gedefinieerd in artikel 1.1 van de CAO-OI alsmede in voorkomende gevallen de gewezen werknemer door wie een uitkering is aangevraagd of aan wie een uitkering ingevolge deze regeling is toegekend;
- c. werkgever: werkgever zoals gedefinieerd in artikel 1.1. van de CAO-OI;
- d. diensttijd: de tijd doorgebracht in een dienstbetrekking bij een werkgever vallend onder de CAO-OI of de CAO-NU, waaronder begrepen een dienstbetrekking bij een rechtsvoorganger van een werkgever aangesloten bij deze CAO's, met uitzondering van de tijd voorafgaand aan een aaneengesloten periode van meer dan 14 maanden waarin de betrokkene niet een dienstbetrekking had die voor de diensttijd meetelt. Voor de periode van 14 maanden, bedoeld in de vorige volzin, blijft een periode waarin de betrokkene onmiddellijk voorafgaand aan zijn werkloosheid recht had op een uitkering op grond van een wet als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b of c WW, of een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, buiten beschouwing;
- e. ongemaximeerde berekeningsgrondslag: het dagloon dat geldt voor de WW, waarbij echter:
 - 1. de maximumdagloongrens van artikel 9 Coördinatiewet sociale verzekering buiten beschouwing wordt gelaten;
 - 2. een loonsuppletie, verstrekt op grond van artikel 15, tot het loon wordt gerekend.
- f. gemaximeerde berekeningsgrondslag: de berekeningsgrondslag bedoeld onder e, maar ten hoogste het bedrag van salarisschaal 12 nummer 10 als genoemd in bijlage I van de CAO-OI, vermeerderd met de vakantietoeslag en vakantie-uitkering (indien aanwezig), vermenigvuldigd met 12 gedeeld door 261.
- g. aanvulling op de WW-uitkering: de aanvulling op de WW-uitkering, bedoeld in artikel 4;
- h. aanvulling op de ZW-uitkering: de aanvulling op de ZW-uitkering, bedoeld in artikel 6;
- i. aansluitende uitkering: de aansluitende uitkering, bedoeld in artikel 8;
- j. bovenwettelijke uitkering: de aanvulling op de WW-uitkering, de aanvulling op de ZW-uitkering en de aansluitende uitkering;
- k. dienstbetrekking: een dienstbetrekking in de zin van de WW;
- l. eerste werkloosheidsdag: de eerste werkloosheidsdag, bedoeld in artikel 16 eerste, achtste en negende lid, WW;
- m. pensioenreglement: het Pensioenreglement Stichting Pensioenfonds ABP;
- n. pensioen: een pensioen in de zin van het Pensioenreglement;
- o. suppletie: de uitkering vóór 1 juli 2006 toegekend door de werkgever op grond van de Regeling Ziekte en Arbeidsongeschiktheid personeel Onderzoek Instellingen;
- p. minimumloon: het minimumloon, bedoeld in artikel 14, tweede lid, WW;

- q. de OOW: de Wet overheidspersoneel onder de werknemersverzekeringen;
- r. de WOI: de Regeling Werkloosheid personeel Onderzoek Instellingen;
- s. de WW: de Werkloosheidswet;
- t. de ZW: de Ziektewet;
- u. loongerelateerde uitkering: de loongerelateerde uitkering, bedoeld in hoofdstuk IIA, afdeling II van de WW;
- v. instelling: zoals gedefinieerd in artikel 1.1. van de CAO-OI;
- W. UWV: Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen die belast met de uitvoering van de wettelijke uitkeringen WW en ZW e.d.,
- w. Uitvoeringsorganisatie bovenwettelijke uitkering: de door partijen aangewezen externe organisatie, niet zijnde UWV, die is belast met uitvoering van de regeling.

Artikel 2. Beperking aanspraken op grond van deze regeling

Voor zover in deze regeling niet anders is bepaald, geeft deze regeling geen aanspraken voor zover de betrokkene arbeidsuren heeft verloren uit een dienstbetrekking op grond waarvan hij geen betrokkene is.

Artikel 3. Indexering

1. De ongemaximeerde en de gemaximeerde berekeningsgrondslag worden steeds herzien conform een algemene salariswijziging in de CAO-OI.
2. Partijen maken bekend met ingang van welke dag en met welk percentage een herziening als bedoeld in het eerste lid plaatsvindt.

Hoofdstuk 2. Bovenwettelijke uitkering

Artikel 4. Het recht op aanvulling op de WW-uitkering

1. De betrokkene die een WW-uitkering ontvangt, met uitzondering van een uitkering op grond van hoofdstuk IV WW, heeft recht op een aanvulling op de WW-uitkering.
2. Op de aanvulling, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 16, 19, 20, 21, 76 en 78 van de WW van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5. Duur en hoogte van de aanvulling op de WW-uitkering

1. De duur van de aanvulling op de WW-uitkering is gelijk aan de duur van de WW-uitkering.
2. Op de duur van de aanvulling op de WW-uitkering is artikel 43 WW van overeenkomstige toepassing.
3. De loongerelateerde uitkering wordt gedurende de eerste 2 maanden per dag aangevuld tot 75% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag en daarna tot 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
4. Op de hoogte van de aanvulling, bedoeld in dit artikel, zijn de artikelen 47, tweede en derde lid, WW van overeenkomstige toepassing.
5. Voor de berekening van de hoogte van de aanvulling, bedoeld in dit artikel, wordt de uitkering op grond van de WW geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

Artikel 6. Het recht op aanvulling op de ZW-uitkering

1. De betrokkene die recht heeft op uitkering op grond van de ZW
 - a. en die recht op aanvulling op de WW-uitkering of op aansluitende uitkering zou hebben gehad als hij niet ziek was geweest, of
 - b. onder toepassing van artikel 46 ZW, terwijl hij laatstelijk voor de ZW verzekerd was op grond van een WW-uitkering waaraan een recht op bovenwettelijke uitkering was verbonden, heeft recht op aanvulling op de ZW-uitkering.
2. In afwijking van het eerste lid heeft de betrokkene geen recht op aanvulling op de ZW-uitkering over tijdvakken waarin hij recht heeft op uitkering of bezoldiging op grond van de Regeling Ziekte en Arbeidsongeschiktheid personeel Onderzoek Instellingen (ZAOI).

Artikel 7. Duur en hoogte van de aanvulling op de ZW-uitkering

1. De duur van de aanvulling op de ZW-uitkering is gelijk aan de duur van de ZW-uitkering.
2. De ZW-uitkering wordt voor de betrokkene:
 - a. die bij aanvang van het recht op aanvulling op de ZW-uitkering recht zou hebben gehad op een aanvulling op de WW-uitkering, aangevuld tot het percentage bedoeld in artikel 5, derde lid, dat voor hem zou hebben gegolden als hij niet ziek was geweest;

- b. die bij aanvang van het recht op aanvulling op de ZW-uitkering recht zou hebben gehad op een aansluitende uitkering, aangevuld tot het percentage, bedoeld in artikel 9, achtste lid;
 - c. die recht op ZW-uitkering heeft onder toepassing van artikel 46 ZW en op wie onderdeel b niet van toepassing is, aangevuld tot het percentage bedoeld in artikel 5, derde lid, waartoe zijn WW-uitkering zou zijn aangevuld indien deze niet was geëindigd.
3. Voor de berekening van de hoogte van de aanvulling op de ZW-uitkering wordt de uitkering op grond van de ZW geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

Artikel 7A. Het recht op een bonusuitkering¹

1. De betrokkene die recht heeft op een uitkering op grond van de WW en/of de BWOI, met uitzondering van een uitkering op grond van hoofdstuk IV WW, heeft éénmalig recht op een bonusuitkering indien betrokkene regulier werk aanvaardt voor een aaneensluitende termijn van tenminste 3 maanden vanuit de uitkerings situatie, mits het geldend maken van het recht op WW- uitkering eindigt.
2. De bonusuitkering bedraagt een half bruto maandsalaris bij aanvaarding van werk binnen zes maanden na de eerste werkloosheidsdag.
3. De bonusuitkering bedraagt een kwart bruto maandsalaris bij aanvaarding van werk binnen de tweede zes maanden na de eerste werkloosheidsdag.
4. De betrokkene, die op de eerste werkloosheidsdag 41 jaar of ouder is, die recht heeft op een uitkering op grond van de WW en/of het BWOI, met uitzondering van een uitkering op grond van hoofdstuk IV WW en die regulier werk aanvaardt voor een aaneensluitende termijn van tenminste 3 maanden vanuit de uitkerings situatie ontvangt éénmalig een bonusuitkering van € 3000,00 bruto, mits het geldend maken van het recht op de WW-uitkering eindigt.
5. De bonusuitkering bedoeld in lid 4 kan cumuleren met een bonusuitkering bedoeld in lid 1.
6. De bonusuitkeringen worden op aanvraag van de betrokkene toegekend na afloop van de termijn van tenminste 3 maanden als bedoeld in lid 1 en lid 4.
7. Het recht op deze bonusuitkeringen vervalt indien deze niet binnen 6 maanden na aanvaarding van het werk als bedoeld in lid 1 en lid 4 zijn aangevraagd.
8. Voor toepassing van dit artikel wordt onder bruto maandsalaris verstaan de ongemaximeerde berekeningsgrondslag als bedoeld in artikel 1 onderdeel E vermenigvuldigd met 261 gedeeld door 12.

¹ Als gevolg van de nieuwe Cao-OI 2010-2012 is lid 1 t/m lid 3 van dit artikel vanaf 1 januari 2012 niet meer van kracht. Cao-partijen zijn overeengekomen dat de bonusuitkering uit lid 1 omgevormd wordt en concreet moet worden ingezet voor een aansluitende positie op de arbeidsmarkt. Concreet betekent dit dat "de betrokkene" aanspraak kan maken op een bedrag dat kan worden gebruikt voor het volgen van loopbaanbegeleiding, -coaching, -training of andere sollicitatiegerichte faciliteiten.
De tekst van lid 1 t/m lid 3 artikel 7A zal op korte termijn worden gewijzigd.

Artikel 8. Het recht op aansluitende uitkering

1. De betrokkene die recht heeft op loongerelateerde uitkering, heeft zodra het einde van de duur van de loongerelateerde uitkering is bereikt recht op een aansluitende uitkering indien hij op de eerste werkloosheidsdag de leeftijd van 41 jaar heeft bereikt en een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar. Indien het recht op WW-uitkering van de betrokkene na afloop van een periode van ZW-uitkering niet meer herleeft omdat er voor de WW-uitkering geen duur meer resteert, gaat in afwijking van de eerste volzin de aansluitende uitkering in op de dag per welke het recht op ZW-uitkering eindigt.
2. Op de aansluitende uitkering zijn de artikelen 16, 19, 20, 21, 76 en 78 WW van overeenkomstige toepassing.
3. In afwijking van het tweede lid eindigt het recht op aansluitende uitkering niet voor zover de betrokkene wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid niet beschikbaar is om arbeid te aanvaarden, indien hij geen recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b of c, WW vanwege het enkele feit dat zijn verzekering op grond van de daar bedoelde wetten is geëindigd, tenzij de duur van de aansluitende uitkering is verstreken.

Artikel 9. Duur en hoogte van de aansluitende uitkering

1. De duur van de aansluitende uitkering is voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar en
 - 41 jaar oud is: 6 maanden;
 - 42 jaar oud is: 1 jaar;
 - 43 jaar oud is: 1,5 jaar;
 - 44 jaar of ouder is: 2 jaar.
2. De duur van de aansluitende uitkering is voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van ten minste 7 jaar en
 - 45 jaar oud is: 2,5 jaar;
 - 46 jaar oud is: 3 jaar;
 - 47 jaar oud is: 3,5 jaar;
 - 48 jaar oud is: 4 jaar;
 - 49 jaar of ouder is: 4,5 jaar.
3. De aansluitende uitkering duurt voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag een diensttijd heeft van tenminste 12 jaar en
 - 50 jaar oud is: 10 jaar;
 - 51 jaar oud is: 9 jaar;
 - 52 jaar oud is: 9 jaar;
 - 53 jaar oud is: 9 jaar;
 - 54 jaar of ouder is: tot de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt.
4. Voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid duurt de aansluitende uitkering tot de eerste dag van de maand waarin de betrokkene 65 jaar wordt,
 - voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 50 jaar of ouder is en een diensttijd heeft van tenminste 12 jaar;
 - voor de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 55 jaar of ouder is en een diensttijd heeft van tenminste 7 jaar;

in het geval het reïntegratiebedrijf uiterlijk na 3 jaar na de ontslagdatum geoordeeld heeft dat de betrokkene een zodanige afstand heeft tot de arbeidsmarkt dat het niet in de rede ligt dat hij nog een (volledige) dienstbetrekking kan verwerven.

5. Op de duur van de aansluitende uitkering is artikel 43 WW van overeenkomstige toepassing. Indien de aansluitende uitkering ingaat op de dag per welke een recht op ZW-uitkering eindigt, worden de eerste 3 maanden van de ZW-uitkering, bedoeld in artikel 43, tweede en derde lid, WW in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid, voor zover zij niet reeds in mindering zijn gebracht op de duur van de loongerelateerde uitkering.
6. Indien de duur van de aanvulling op de loongerelateerde uitkering onder overeenkomstige toepassing van artikel 76 WW is verlengd, wordt de duur van deze verlenging in mindering gebracht op de duur van de aansluitende uitkering als bedoeld in het eerste en tweede lid.
7. Indien de betrokkene bij het einde van zijn dienstbetrekking recht heeft op:
 - a. een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b of c, WW of op een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, en nadien als gevolg van een vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid op minder dan 80% recht krijgt op een WW-uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, wordt de duur van deze aansluitende uitkering, indien die is vastgesteld op grond van het eerste of tweede lid, verminderd met de duur van de periode tussen het einde van zijn dienstbetrekking en de eerste werkloosheidsdag;
 - b. een uitkering op grond van de ZW of een daarmee naar aard en strekking overeenkomende uitkering, onmiddellijk gevolgd door een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b of c, WW of op een uitkering die daarmee naar aard en strekking overeenkomt, en nadien als gevolg van een vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid op minder dan 80% recht krijgt op een WW-uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, wordt de duur van deze aansluitende uitkering, indien die is vastgesteld op grond van het eerste of tweede lid, verminderd met de duur van de periode tussen het einde van zijn ZW- of daarmee overeenkomende uitkering en de eerste werkloosheidsdag.
8. De aansluitende uitkering bedraagt per dag 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag. Zolang en voorzover de betrokkene tegelijk recht heeft op een aansluitende uitkering op grond van dit artikel en een WW-uitkering of een bovenwettelijke uitkering, heeft de aansluitende uitkering op grond van dit artikel het karakter van een aanvulling tot 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag. Artikel 5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.
9. Op de hoogte van de aansluitende uitkering is artikel 47, tweede en derde lid, WW van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10. Het geldend maken van het recht op bovenwettelijke uitkering

1. De artikelen 22 tot en met 27 en 28 WW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de WW-uitkering en op de aansluitende uitkering, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.
2. De artikelen 28, 30, 30a, 31, eerste lid, 37, 38a, eerste en vierde lid, 44, 45, 49 en 54 ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de ZW-uitkering en op de aansluitende uitkering in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.

3. Indien de betrokkene de verplichting, bedoeld in artikel 25 WW, artikel 31, eerste lid, ZW of artikel 49 ZW niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan de werkgever de bovenwettelijke uitkering tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren. Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande de vorige volzin.
4. De werkgever heeft de uitvoering van de bovenwettelijke uitkering ondergebracht bij een uitvoeringsorganisatie, alwaar ook de aanvraag van het recht en de betaling zoals genoemd in artikel 11 door geschiedt.

Artikel 11. De betaling van de bovenwettelijke uitkering

1. Met inachtneming van het tweede lid zijn de artikelen 30 tot en met 41 WW van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de WW-uitkering en op de aansluitende uitkering, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid. Artikel 41 WW wordt op de bovenwettelijke uitkering uitsluitend toegepast indien het uit te betalen bedrag van de WW-uitkering en de bovenwettelijke uitkering samen een hoogte heeft als bedoeld in artikel 41 WW.
2. De artikelen 31, tweede tot en met vijfde lid, 32 tot en met 33b, 40 tot en met 42, 47 tot en met 48, 50 en 85 ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de aanvulling op de ZW-uitkering en op de aansluitende uitkering in de situatie, bedoeld in artikel 8, derde lid.

Artikel 11a. Uitkering indien geen recht op WW-uitkering bestaat

1. Partijen kunnen regels stellen waarbij een recht op uitkering wordt toegekend aan categorieën van betrokkenen die op grond van de overige artikelen van dit besluit geen recht hebben op bovenwettelijke uitkering omdat zij geen recht hebben op WW-uitkering.
2. Een recht op uitkering, toegekend op grond van het eerste lid:
 - a. wordt voor de toepassing van dit besluit gelijkgesteld met een recht op bovenwettelijke uitkering; en
 - b. eindigt niet door de omstandigheid dat de betrokkene wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid niet beschikbaar is om arbeid te aanvaarden, indien hij geen recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel a of b of c, WW vanwege het enkele feit dat zijn verzekering op grond van de daar genoemde wetten is geëindigd; en
 - c. is, indien de betrokkene alsnog of wederom recht krijgt op WW-uitkering, niet van invloed op het recht op bovenwettelijke uitkering dat voor de betrokkene verbonden is aan dat recht op WW-uitkering.
3. Zolang en voorzover de betrokkene tegelijk recht heeft op een uitkering, toegekend op grond van het eerste lid, en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een bovenwettelijke uitkering of een uitkering die daar naar aard en strekking mee overeenkomt, heeft de uitkering op grond van het eerste lid het karakter van een aanvulling tot de hoogte die de uitkering op grond van het eerste lid zonder de samenloop zou hebben. Artikel 5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12.

Vervallen.

Hoofdstuk 3. De overlijdensuitkering

Artikel 13

1. Indien de betrokkene die recht heeft op bovenwettelijke uitkering overlijdt:
 - a. wordt de overlijdensuitkering, bedoeld in de artikelen 35 en 36 ZW en artikel 23 Toeslagenwet, aangevuld tot het dagbedrag van de WW-uitkering, de ZW-uitkering, de toeslag op grond van de Toeslagenwet, de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene op de dag van zijn overlijden recht had, vermenigvuldigd met 65,25;
 - b. wordt, indien er geen recht bestaat op een overlijdensuitkering op grond van de ZW uitsluitend omdat de betrokkene niet meer verzekerd is op grond van de ZW, een overlijdensuitkering toegekend onder overeenkomstige toepassing van artikel 35 en artikel 36, eerste lid, ZW. Deze uitkering wordt aangevuld overeenkomstig het bepaalde onder a.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een gezamenlijke huishouding slechts aanwezig geacht indien uit een ter zake verleden notariële akte alsmede uit een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie blijkt dat twee ongehuwde en niet als partner geregistreerde personen, tussen wie geen bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat, een gezamenlijk woonadres hebben en beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding, dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.
3. De overlijdensuitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk betaald, maar in elk geval binnen 1 maand na de vaststelling van het recht op de overlijdensuitkering.
4. Andere bedragen waarop de nabestaanden ter zake van het overlijden recht hebben uit of in verband met dienstbetrekkingen van de betrokkene, worden op de overlijdensuitkering in mindering gebracht voor zover de inkomsten uit of in verband met die dienstbetrekkingen in mindering werden gebracht op de WW-uitkering, de ZW-uitkering of de bovenwettelijke uitkering van de betrokkene. De vorige volzin wordt niet toegepast voor zover met die dienstbetrekkingen, of met de inkomsten uit of in verband daarmee, al rekening is gehouden bij de toepassing van het eerste lid.
5. Vorderingen op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde uitkering op grond van deze regeling kunnen met de overlijdensuitkering worden verrekend.
6. De artikelen 33 tot en met 33b ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de overlijdensuitkering voor zover deze onverschuldigd is betaald.
7. Indien de betrokkene geen nabestaanden als bedoeld in artikel 35 ZW nalaat, kan de werkgever een bedrag, ten hoogste gelijk aan de uitkering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, uitkeren aan degene die aantoont dat hij kosten heeft gemaakt wegens de laatste ziekte of de lijkbezorging van de betrokkene, en dat hij die kosten niet kan verhalen op de nalatenschap. Op dit bedrag zijn het derde en zesde lid van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 4. Bijzondere bepalingen in geval van arbeidsongeschiktheid

Artikel 14. Samenloop met suppletie

1. Zolang een betrokkene uit hoofde van een ontslag recht heeft op suppletie, heeft hij uit hoofde van dat ontslag geen recht op bovenwettelijke uitkering.
2. Indien de voor de betrokkene geldende duur van de bovenwettelijke uitkering, zoals vastgesteld per de ingangsdatum van het ontslag, langer zou zijn dan de duur van de suppletie, heeft de betrokkene recht op bovenwettelijke uitkering met ingang van de dag per welke het recht op suppletie door het verstrijken van de duur eindigt. Duur en hoogte van de bovenwettelijke uitkering worden in dat geval vastgesteld alsof er op de ingangsdatum van het ontslag een recht op aanvulling op de WW-uitkering, eventueel gevolgd door een recht op aansluitende uitkering, zou zijn ontstaan en tot het verstrijken van de duur van de suppletie ononderbroken zou zijn doorgelopen.
3. Zolang en voor zover de betrokkene tegelijk recht heeft op een bovenwettelijke uitkering op grond van dit artikel en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een andere bovenwettelijke uitkering of een uitkering die daar naar aard en strekking mee overeenkomt, heeft de bovenwettelijke uitkering op grond van dit artikel het karakter van een aanvulling tot de hoogte, bedoeld in artikel 5, derde lid, of artikel 9, achtste lid, die voor de betrokkene geldt op grond van het tweede lid. Artikel 5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 5. Reïntegratiebevorderende regelingen

Artikel 15. Loonsuppletie

1. De betrokkene, wiens recht op bovenwettelijke uitkering binnen de duur, bedoeld in het zevende lid, geheel of gedeeltelijk is geëindigd wegens de aanvang van een nieuwe dienstbetrekking, heeft recht op loonsuppletie indien het loon in zijn nieuwe dienstbetrekking minder bedraagt dan de ongemaximeerde berekeningsgrondslag, dan wel, indien het tiende lid van toepassing is, minder bedraagt dan het daar bedoelde deel van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
2. Het eerste lid is mede van toepassing op de betrokkene die geen recht op bovenwettelijke uitkering heeft, maar dit recht wel zou hebben gehad als hij geen nieuwe dienstbetrekking had aanvaard. Voor de toepassing van het eerste lid wordt ten aanzien van deze betrokkene gehandeld alsof hij aansluitend aan zijn arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben verkregen.
3. Voor de toepassing van het eerste lid:
 - a. wordt onder nieuwe dienstbetrekking niet verstaan: een arbeidsverhouding die op grond van artikel 4 of 5 WW als dienstbetrekking wordt beschouwd;
 - b. wordt mede als nieuwe dienstbetrekking aangemerkt: een arbeidsverhouding waarop buitenlands recht van toepassing is en die naar aard en strekking overeenkomt met een dienstbetrekking, anders dan bedoeld onder a.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid heeft de betrokkene geen recht op loonsuppletie indien zijn bovenwettelijke uitkering blijvend geheel is, respectievelijk zou zijn, geweigerd in verband met overtreding van artikel 24, eerste lid, onderdeel a en tweede lid, onderdeel b, WW.
5. Het recht op loonsuppletie eindigt:
 - a. voor zover de betrokkene arbeidsuren, alsmede het recht op onverminderde loonbetaling over die arbeidsuren, uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest;
 - b. zodra de betrokkene het recht op loonbetaling uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest terwijl die dienstbetrekking blijft bestaan;
 - c. met ingang van een berekeningsperiode als bedoeld in het achtste lid, indien over die berekeningsperiode het loon in de nieuwe dienstbetrekking niet meer lager is dan de ongemaximeerde berekeningsgrondslag of het deel daarvan, bedoeld in het eerste lid;
 - d. zodra de omstandigheid, bedoeld in het vierde lid, zich voordoet;
 - e. zodra de duur van de loonsuppletie is verstreken.
6. Indien het recht op loonsuppletie is geëindigd op grond van het vijfde lid, onderdeel a, b of c, heeft de betrokkene opnieuw recht op loonsuppletie indien de omstandigheid die het recht heeft doen eindigen heeft opgehouden te bestaan en de betrokkene binnen de duur, bedoeld in het zevende lid, opnieuw voldoet aan de voorwaarden, gesteld in het eerste of tweede lid, zonder dat de omstandigheid, bedoeld in het vierde lid, zich voordoet. Voor zover de betrokkene tegelijk recht op loonsuppletie heeft op grond van meer dan één recht op bovenwettelijke uitkering, wordt alleen het hoogste recht op loonsuppletie uitbetaald.
7. De loonsuppletie duurt uiterlijk tot het einde van de duur van de bovenwettelijke uitkering, zoals die is vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag.

8. De berekeningsperiode van de loonsuppletie is het deel van een kalendermaand waarover de betrokkene recht heeft op loon uit zijn nieuwe dienstbetrekking en waarin de duur, bedoeld in het zevende lid, nog niet is verstreken.
9. De loonsuppletie is in de eerste helft van de duur van de bovenwettelijke uitkering, bedoeld in het zevende lid, gelijk aan het verschil tussen enerzijds het onverminderde loon in de nieuwe dienstbetrekking en anderzijds de ongemaximeerde berekeningsgrondslag, beide herleid tot het bedrag dat geldt over de berekeningsperiode. In de tweede helft van de duur van de bovenwettelijke uitkering, bedoeld in het zevende lid, bedraagt de loonsuppletie 90% van het verschil, bedoeld in de eerste volzin.
10. In afwijking van het negende lid wordt, indien de nieuwe dienstbetrekking een kleinere urenomvang per week heeft dan de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad, voor de berekening bedoeld in het negende lid de ongemaximeerde berekeningsgrondslag vermenigvuldigd met de urenomvang per week van de nieuwe dienstbetrekking, gedeeld door de urenomvang per week van de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad.
Indien de nieuwe dienstbetrekking geen vaste urenomvang of vaste gemiddelde urenomvang per week heeft, wordt bij deze berekening de gemiddelde urenomvang per week in de berekeningsperiode, bedoeld in het achtste lid, in aanmerking genomen. Dit lid wordt niet toegepast als zowel de nieuwe dienstbetrekking als het recht op bovenwettelijke uitkering een urenomvang per week heeft, gelijk aan die van een volledige dienstbetrekking.
11. De betrokkene die voor loonsuppletie in aanmerking wil komen is verplicht:
 - a. binnen 3 maanden na het ontstaan van het recht op loonsuppletie een aanvraag om loonsuppletie in te dienen, en
 - b. de door partijen te stellen controlevoorschriften loonsuppletie na te leven.
Indien de betrokkene deze verplichtingen niet nakomt, zijn de artikelen 23 en 27 WW van overeenkomstige toepassing.
12. Artikel 25 WW is van overeenkomstige toepassing op de loonsuppletie. Indien de betrokkene de hieruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan de werkgever de loonsuppletie tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren. Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande de vorige volzin.
13. De loonsuppletie wordt per maand achteraf betaald. Op de betaling van de loonsuppletie zijn de artikelen 30 en 36 tot en met 40 WW van overeenkomstige toepassing.
14. Voor de toepassing van dit artikel:
 - a. wordt een loonsuppletie uit anderen hoofde of een daarmee naar aard en strekking overeenkomende uitkering, waarop de betrokkene recht heeft, geacht deel uit te maken van het loon in de nieuwe dienstbetrekking;
 - b. wordt het loon in de nieuwe dienstbetrekking overigens op dezelfde wijze vastgesteld als de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.
15. De loonsuppletie telt niet mee voor het pensioen.

Artikel 16. Rechten bij werkloosheid uit een nieuwe dienstbetrekking met nieuw bovenwettelijk uitkeringsrecht

1. Een betrokkene die recht heeft op een bovenwettelijke uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, heeft zodra het einde van de duur van zijn recht op aansluitende uitkering op grond van artikel 9 is bereikt, recht op een verlenging van zijn aansluitende uitkering indien hij aantoont dat:
 - a. hij eerder een recht op bovenwettelijke uitkering heeft gehad waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, en
 - b. de duur van zijn oude recht op bovenwettelijke uitkering langer is dan de duur van zijn nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering, en
 - c. het einde van de duur van zijn oude recht op bovenwettelijke uitkering niet is bereikt vóór de ingangsdatum van de verlenging.
2. De duur van de verlenging, bedoeld in het eerste lid, is gelijk aan de duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering die nog niet is verstreken op het moment dat de verlenging ingaat, maar ten hoogste aan het verschil in duur tussen het oude en het nieuwe recht op bovenwettelijke uitkering.

Artikel 17. Herleving bovenwettelijke uitkering bij werkloosheid uit een nieuwe dienstbetrekking zonder nieuw bovenwettelijk uitkeringsrecht

1. Voor zover de betrokkene die een recht op bovenwettelijke uitkering heeft gehad dat geheel of gedeeltelijk is geëindigd, na aanvaarding van een nieuwe dienstbetrekking opnieuw werkloos is en binnen vier jaar na de eindiging van zijn recht op bovenwettelijke uitkering een nieuw recht op WW-uitkering heeft, waaraan geen nieuw recht op bovenwettelijke uitkering is verbonden, herleeft zijn recht op bovenwettelijke uitkering per de ingangsdatum van het nieuwe recht op WW-uitkering.
2. Het recht op bovenwettelijke uitkering herleeft in afwijking van het eerste lid niet:
 - a. indien er ten aanzien van dit recht een herlevingstermijn als bedoeld in artikel 21, eerste, derde en vierde lid, WW is overschreden, anders dan wegens verblijf buiten Nederland om daar werkzaamheden, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of de zelfstandige uitoefening van een beroep te verrichten, of
 - b. indien de duur van dit recht op het moment waarop het op grond van het eerste lid zou herleven, reeds is verstreken.
3. Het eerste en tweede lid zijn mede van toepassing op de betrokkene die ter zake van zijn arbeidsurenverlies als betrokkene geen recht op bovenwettelijke uitkering heeft, maar dat recht wel zou hebben gehad als hij geen nieuwe dienstbetrekking of werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, had aanvaard. Ten aanzien van deze betrokkene wordt voor de toepassing van het eerste en tweede lid gehandeld alsof hij aansluitend op zijn arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben verkregen, dat tegelijk weer zou zijn geëindigd.
4. De bovenwettelijke uitkering van de betrokkene, bedoeld in het derde lid, wordt blijvend geheel geweigerd indien deze blijvend geheel zou zijn geweigerd als er ten gevolge van het arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou zijn ontstaan.

5. Het eerste tot en met vierde lid zijn mede van toepassing op de betrokkene die recht heeft op ZW-uitkering en die, als hij niet ziek was geweest, een nieuw recht op WW-uitkering zou hebben gehad, behalve in de situatie, bedoeld in artikel 6, tweede lid.
6. Zolang en voor zover de betrokkene tegelijk recht heeft op een bovenwettelijke uitkering die op grond van dit artikel is herleefd en een WW-uitkering, een ZW-uitkering, een andere bovenwettelijke uitkering of een uitkering die naar aard en strekking met een van deze uitkeringen overeenkomt, heeft de op grond van dit artikel herleefde uitkering het karakter van een aanvulling tot de hoogte, bedoeld in artikel 5, derde of vierde lid, of artikel 9, achtste lid, die voor de betrokkene geldt op grond van het recht op bovenwettelijke uitkering dat op grond van dit artikel is herleefd. Artikel 5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18. Afkoop

1. Op aanvraag van de betrokkene kan het recht op bovenwettelijke uitkering worden afgekocht in door partijen te bepalen gevallen.
2. Partijen kunnen nadere regels stellen aangaande het eerste lid.
3. Indien het recht op bovenwettelijke uitkering vanaf een bepaald tijdstip is afgekocht:
 - a. heeft de betrokkene geen enkele aanspraak op grond van deze regeling over de periode vanaf dat tijdstip, met uitzondering van aanspraken uit hoofde van een recht op bovenwettelijke uitkering dat na dat tijdstip is ontstaan;
 - b. blijft bij de vaststelling van rechten op bovenwettelijke uitkering die na dat tijdstip ontstaan de diensttijd, voorafgaand aan het afgekochte recht op bovenwettelijke uitkering, buiten beschouwing.

Artikel 19. Vergoeding van verhuiskosten

1. De betrokkene die recht heeft op een bovenwettelijke uitkering en elders arbeid gaat verrichten of een onderneming start, heeft op de voet van de bepalingen ter zake van de verplaatsingskosten die voor hem golden in de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden, recht op een tegemoetkoming in de kosten van een daartoe noodzakelijke verhuizing.
2. Indien de betrokkene in verband met zijn nieuwe werkzaamheden uit anderen hoofde recht heeft op een vergoeding van verhuiskosten, wordt die vergoeding in mindering gebracht op het bedrag waarop hij op grond van het eerste lid recht heeft.
3. Een vordering op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde uitkering op grond van deze regeling kan met de tegemoetkoming in de verhuiskosten in één keer worden verrekend.
4. De artikelen 36 tot en met 36b WW zijn van overeenkomstige toepassing op de tegemoetkoming in de verhuiskosten, voor zover deze onverschuldigd is betaald.

Artikel 20. Overige reïntegratiebevorderende regelingen

1. Voor een persoonsgebonden budget van ten hoogste € 3000,- te besteden aan reïntegratiebevorderende activiteiten bij een door de werkgever aan te wijzen reïntegratiebedrijf komen in aanmerking:
 - de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag 50 jaar of ouder is en die onder de plicht als bedoeld in artikel 24 lid 1 sub b ten eerste WW valt;
 - de betrokkene die op de eerste werkloosheidsdag de leeftijd van 50 jaar nog niet heeft bereikt, een diensttijd heeft van tenminste 6 jaar, niet verwijtbaar werkloos is, recht heeft op een WW/BWOI-uitkering van tenminste 1,5 jaar en 6 maanden na de eerste werkloosheidsdag nog geen concreet uitzicht heeft op ander betaald werk.
2. De in het eerste lid genoemde aanspraken vervallen, zodra door het UWV of de uitvoeringsorganisatie die de bovenwettelijke uitkering uitvoert ten aanzien van de betrokkene een maatregel is opgelegd wegens het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichtingen als genoemd in artikel 24 lid 1 sub b WW.
3. Partijen kunnen voor alle betrokkenen dan wel bepaalde categorieën van betrokkenen ook andere reïntegratiebevorderende regelingen stellen.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Artikel 21. Aanpassing van deze regeling in geval van neerwaartse wijzigingen in de WW

Indien het niveau van de uitkering krachtens de WW een algemeen geldende neerwaartse wijziging ondergaat, wordt deze neerwaartse wijziging, behoudens indien tussen partijen binnen zes maanden na de datum van het Staatsblad waarin de maatregel is gepubliceerd overeenstemming wordt bereikt, op overeenkomstige wijze doorgevoerd ten aanzien van het totaal aan wettelijke en bovenwettelijke aanspraken van de betrokkene, vanaf de in het Staatsblad vermelde datum van inwerkingtreding van bedoelde maatregel, doch niet eerder dan zes maanden na de datum van het Staatsblad.

Artikel 22. Overgangsbepalingen

1. De WOI wordt ingetrokken.
2. Voor zover de WW en de ZW nog niet op hem van toepassing zijn geworden, kan een betrokkene geen aanspraken ontlenen aan deze regeling. Voor zover de WW en de ZW op hem van toepassing zijn geworden, kan een betrokkene geen aanspraken meer ontlenen aan de WOI.
3. De betrokkene die op de ingangsdatum van fase 3 van de OOW recht zou hebben gehad op een uitkering als bedoeld in de artikelen 2 tot en met 37 WOI of van wie een zodanig recht op uitkering na de ingangsdatum van fase 3 van de OOW zou herleven, heeft per die ingangsdatum, respectievelijk per de datum per welke die herleving zou hebben plaatsgevonden, recht op een bovenwettelijke uitkering indien hij:
 - a. op grond van artikel 31 OOW een recht op WW-uitkering verkrijgt, of
 - b. op grond van artikel 31, eerste lid, slot, OOW uitsluitend omdat de duur van zijn recht op WW-uitkering zou zijn verstreken, geen recht op een WW-uitkering verkrijgt.
 Duur en hoogte van de bovenwettelijke uitkering op grond van dit lid worden vastgesteld op grond van de artikelen 5 en 9, met inachtneming van het soort recht op uitkering op grond van de WOI en de periode waarover de betrokkene reeds recht op die uitkering heeft gehad.
4. De betrokkene die op de ingangsdatum van fase 3 van de OOW recht zou hebben gehad op een uitkering, herleefd op grond van artikel 7, vijfde lid, WOI of van wie een recht op uitkering na de ingangsdatum van fase 3 van de OOW op grond van artikel 7, vijfde lid, WOI zou herleven, heeft per die ingangsdatum, respectievelijk per de datum per welke die herleving zou hebben plaatsgevonden, recht op bovenwettelijke uitkering op grond van artikel 17. Voor de toepassing van artikel 17 wordt het recht op uitkering op grond van de WOI van deze betrokkene aangemerkt als een recht op bovenwettelijke uitkering.
5. Voor de toepassing van artikel 16 wordt een recht op aanvullende uitkering als bedoeld in de artikelen 36 tot en met 37 WOI aangemerkt als een recht op bovenwettelijke uitkering waaraan een recht op aansluitende uitkering is verbonden, indien de betrokkene op de ingangsdatum van het recht op loongerelateerde uitkering op grond van de WOI waarop dit recht op aanvullende uitkering is gevolgd, ten minste 41 jaar oud was.

Als duur van het oude recht op bovenwettelijke uitkering als bedoeld in artikel 16, wordt in aanmerking genomen de som van de duur van de loongerelateerde uitkering op grond van de WOI, waarop de aanvullende uitkering is gevolgd, en de duur van de aanvullende uitkering.

6. De betrokkene die op de ingangsdatum van fase 3 van de OOW recht zou hebben gehad op een uitkering op grond van artikel 39 WOI, die op grond van artikel 4 OOW recht verkrijgt op een ZW-uitkering en die, indien hij niet ziek was geweest, op grond van het tweede lid een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben verkregen, heeft recht op een aanvulling op de ZW-uitkering onder toepassing van de artikelen 6 en 7.
7. In afwijking van het tweede lid kan een betrokkene op wie de WW en de ZW nog niet van toepassing zijn geworden, recht hebben op loonsuppletie op grond van artikel 15. Voor de toepassing van artikel 15 wordt een recht op uitkering op grond van de WOI, met uitzondering van een vervolguitkering als bedoeld in de artikelen 30 tot en met 34 WOI, aangemerkt als een recht op bovenwettelijke uitkering.
8. Vanaf de ingangsdatum van fase 2 van de OOW bestaat er geen recht op loonsuppletie op grond van de WOI. De betrokkene die:
 - a. op de dag vóór de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht had op een loonsuppletie op grond van de WOI en daar op de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht op zou hebben gehad, of
 - b. vóór de ingangsdatum van fase 2 van de OOW recht heeft gehad op een loonsuppletie op grond van de WOI, welk recht op of na de ingangsdatum van fase 2 van de OOW zou zijn herleefd, heeft per de ingangsdatum van fase 2 van de OOW, respectievelijk per de datum waarop het recht op loonsuppletie op grond van de WOI zou zijn herleefd, recht op loonsuppletie op grond van artikel 15. De laatste volzin van het zevende lid is van toepassing.

Artikel 23. Overgangsgarantie en hardheidsclausule

1. Op het moment waarop de betrokkene:
 - a. een recht op bovenwettelijke uitkering verkrijgt op grond van artikel 22, blijft het niveau van zijn rechten en verplichtingen in verband met zijn werkloosheidsuitkering gelijk;
 - b. een recht op loonsuppletie verkrijgt op grond van artikel 22, achtste lid, blijft het niveau van zijn rechten en verplichtingen in verband met zijn loonsuppletie gelijk.
2. Onverminderd het eerste lid blijven garanties op grond van de artikelen II, IIa, IV en V WOI ook behouden na het moment waarop de betrokkene op grond van artikel 21 een recht op bovenwettelijke uitkering of op loonsuppletie verkrijgt.
3. Het eerste en tweede lid gelden onverminderd artikel 21 en hebben geen betrekking op rechten en verplichtingen van administratieve of procedurele aard of op de hoogte van de netto uitkering.
4. Indien de toepassing van dit besluit voor de betrokkene tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt, die zich niet zou hebben voorgedaan als dit besluit niet in werking zou zijn getreden, kan de werkgever besluiten het door deze onbillijkheid voor de betrokkene ontstane nadeel geheel of gedeeltelijk te compenseren.

23A**(Overgangsbepaling i.v.m. afschaffen vervolgitkering WW)**

(oud WW dan oud BW: grof gezegd 1^e ww voor 11-8-3)

1. Het BWOI, zoals dat luidde op de dag voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit, blijft van toepassing op de betrokkene met een recht op uitkering waaraan een recht op vervolgitkering is verbonden. Met een recht op vervolgitkering wordt hier niet bedoeld een recht op grond van artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet.

(Grof gezegd: periode 11-8-3 tot 1-7-4)

2. De betrokkene wiens eerste dag van werkloosheid is gelegen voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit en die geen recht op vervolgitkering heeft vanwege het vervallen van de vervolgitkering op grond van de wet van 19 december 2003 tot wijziging van de Werkloosheidswet in verband met afschaffing van de vervolgitkering (Stb. 546), heeft recht op aansluitende uitkering indien hij voldoet aan de voorwaarden voor het recht op vervolgitkering zoals opgenomen in de Werkloosheidswet, zoals die wet luidde op de dag voor de inwerkingtreding van de wet van 19 december 2003 tot wijziging van de Werkloosheidswet in verband met afschaffing van de vervolgitkering (Stb. 546). Met een recht op vervolgitkering wordt hier niet bedoeld een recht op grond van artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet.
3. De aansluitende uitkering, bedoeld in het tweede lid, is gelijk aan de vervolgitkering waarop de betrokkene recht zou hebben gehad op grond van de Werkloosheidswet, zoals deze luidde op de dag voor de inwerkingtreding van de wet van 19 december 2003 tot wijziging van de Werkloosheidswet in verband met afschaffing van de vervolgitkering (Stb.546), vermeerderd met de aanvulling op de vervolgitkering waarop de betrokkene recht zou hebben gehad op grond van het BWOI, zoals dat luidde op de dag voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Deze aansluitende uitkering wordt, indien aan de voorwaarden wordt voldaan, verlengd met de aansluitende uitkering, zoals bedoeld in artikel 8 van het BWOI, zoals dat luidde op de dag voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

4. Voorzover de betrokkene tegelijk recht heeft op een uitkering, als bedoeld in het tweede lid en een vervolgitkering op grond van artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet, heeft hij geen recht op een aanvulling op deze WW-uitkering op grond van artikel 4 van het BWOI.
5. Voorzover de betrokkene tegelijk recht heeft op een uitkering bedoeld in het tweede lid en een vervolgitkering op grond van artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet, heeft de uitkering bedoeld in het tweede lid, het karakter van een aanvulling tot de hoogte, bedoeld in het derde lid. Voor de berekening van de hoogte van deze aanvulling, wordt de uitkering op grond van de Werkloosheidswet geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

(Grof gezegd: periode vanaf 1-7-4)

6. De betrokkene wiens eerste dag van werkloosheid is gelegen op of na de datum van inwerkingtreding van dit besluit en die recht heeft op een vervolgitkering als bedoeld in artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet heeft, voorzover geen recht bestaat op een aansluitende uitkering, zoals bedoeld in artikel 8 van dit besluit, recht op een aanvulling op de vervolgitkering als bedoeld in artikel 130h, tweede lid, Werkloosheidswet.

7. De vervolgitkering bedoeld in het zesde lid wordt per dag aangevuld:
 - a. indien de betrokkene op de eerste werkloosheidsdag ten minste 40 jaar oud is en een diensttijd heeft van ten minste 5 jaar: tot 70% van de gemaximeerde berekeningsgrondslag;
 - b. in de overige gevallen: tot 100% van het minimumloon; indien 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag lager is dan 100% van het minimumloon, wordt de vervolgitkering echter per dag aangevuld tot 70% van de ongemaximeerde berekeningsgrondslag.

Artikel 24. Inwerkingtreding

1. Met uitzondering van artikel 22, is deze regeling van toepassing op nieuwe werkloosheidsuitkeringen waarvan de eerste werkloosheidsdag ligt op of na 1 november 2007.
2. Artikel 22, eerste lid, treedt in werking per de ingangsdatum van fase 3 van de OOW.

Artikel 25. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als Bovenwettelijke Regeling Werkloosheid personeel Onderzoek Instellingen (B-WOI).